

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2021/1118

z dne 26. marca 2021

o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo metodologijo, ki jo morajo organi za reševanje uporabiti pri oceni zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta in zahteve po skupnem blažilniku za subjekte v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, kadar za skupino v postopku reševanja ne veljajo navedene zahteve iz navedene direktive

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 ⁽¹⁾ in zlasti člena 45c(4) navedene Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Dodatna kapitalska zahteva iz člena 104a Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ter zahteva po skupnem blažilniku iz točke (6) prvega pododstavka člena 128 navedene direktive sta vhodna podatka za izračun zneskov za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo iz člena 45c(3) Direktive 2014/59/EU. Organi za reševanje morajo te zahteve uporabiti za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz člena 45(1) navedene direktive.
- (2) V skladu s členom 45e(1) Direktive 2014/59/EU morajo subjekti v postopku reševanja izpolnjevati minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani podlagi na ravni skupine v postopku reševanja. Skupina v postopku reševanja, kot je opredeljena v členu 2(1)(83b) Direktive 2014/59/EU, morda ni vedno enaka skupini, kot je opredeljena v točki (26) člena 2(1) navedene direktive, zlasti kadar je taka skupina sestavljena iz več kot ene skupine v postopku reševanja. V skladu s členom 11 Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ se dodatna kapitalska zahteva in zahteva po skupnem blažilniku uporabljata za nadrejeno institucijo v Uniji na konsolidirani ravni skupine. Vendar se navedene zahteve morda ne bodo uporabljale za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, ker skupina v postopku reševanja morda ne bo zajemala celotne skupine. Zato je treba določiti metodologijo za oceno teh zahtev v navedeni situaciji.

⁽¹⁾ UL L 173, 12.6.2014, str. 190.

⁽²⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

- (3) Okoliščina, da znesek skupne izpostavljenosti tveganju skupine v postopku reševanja predstavlja skoraj celoten znesek izpostavljenosti tveganju skupine, kaže na to, da se tveganja ali elementi tveganja, prisotni v zadevni skupini v postopku reševanja, bistveno ne razlikujejo od tveganj, prisotnih v skupini. V tem primeru bi moral organ za reševanje kot oceno dodatne kapitalske zahteve pri določanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se uporablja za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, uporabiti dodatno kapitalsko zahtevo, ki se uporablja za nadrejeno institucijo v Uniji na konsolidirani ravni skupine.
- (4) Prav tako okoliščina, v kateri je znesek skupne izpostavljenosti tveganju skupine v postopku reševanja mogoče skoraj v celoti pripisati enemu subjektu te skupine v postopku reševanja, kaže na to, da se tveganja ali elementi tveganja, prisotni v tej skupini v postopku reševanja, bistveno ne razlikujejo od tveganj ali elementov tveganja, prisotnih v tem subjektu v skupini v postopku reševanja. Če se znesek skupne izpostavljenosti tveganju skupine v postopku reševanja ne razlikuje bistveno od zneska izpostavljenosti največjega subjekta v tej skupini v postopku reševanja, bi moral organ za reševanje uporabiti dodatno kapitalsko zahtevo tega največjega subjekta kot oceno dodatne kapitalske zahteve za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja.
- (5) Kadar je skupina v postopku reševanja kompleksnejša in njenih posebnosti ni mogoče v celoti zajeti z odražanjem dodatne kapitalske zahteve, ki se uporablja bodisi za nadrejeno institucijo v Uniji na konsolidirani ravni skupine bodisi za največji subjekt v skupini v postopku reševanja, bi morali organi za reševanje uporabiti drugačne ocene za dodatno kapitalsko zahtevo subjekta v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja. Kadar je dodatna kapitalska zahteva, ki se uporablja za nadrejeno institucijo v Uniji na konsolidirani ravni skupine, višja od dodatne kapitalske zahteve za vsak subjekt v skupini v postopku reševanja, bi se morala dodatna kapitalska zahteva, ki se uporablja za nadrejeno institucijo v Uniji na konsolidirani ravni skupine, uporabiti kot podlaga za oceno dodatne kapitalske zahteve subjekta v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja. V tem primeru bi si morali organi za reševanje na podlagi informacij, ki jih zagotovi pristojni organ, prizadevati za prilagoditev te ocene, da bi odražala posebna tveganja skupine v postopku reševanja v primerjavi s tveganji nadrejene institucije v Uniji na konsolidirani ravni skupine. Pri tej prilagoditvi bi bilo treba upoštevati, da nekatera tveganja skupine v postopku reševanja morda niso prisotna v drugih subjektih skupine, ki niso del skupine v postopku reševanja, ali da nekatera tveganja, ki so prisotna v teh subjektih skupine, niso prisotna v sami skupini v postopku reševanja.
- (6) Okoliščina, ko je ena ali več posameznih zahtev znotraj skupine v postopku reševanja višja od dodatne kapitalske zahteve, ki se uporablja za nadrejeno institucijo v Uniji na konsolidirani ravni skupine, kaže na nesistematična tveganja ali elemente tveganja v skupini v postopku reševanja. Ta nesistematična tveganja ali elementi tveganja so lahko manj pomembni, kadar se obravnavajo v skupini na konsolidirani ravni, na primer zato, ker se lahko izravnajo z izravnalnimi dejavniki tveganja zunaj skupine v postopku reševanja. Pri oceni dodatne kapitalske zahteve subjekta v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja bi torej organ za reševanje ob vsaki taki okoliščini moral primerjati oceno, ki temelji na prilagoditvah dodatne kapitalske zahteve, ki se uporablja za nadrejeno institucijo v Uniji na konsolidirani ravni skupine, z oceno, ki temelji na tehtanem povprečju dodatnih kapitalskih zahtev vseh subjektov v skupini v postopku reševanja. Organ za reševanje bi moral uporabiti oceno, katere rezultat je višja zahteva, kot vhodni podatek za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja.
- (7) Pri oceni dodatne kapitalske zahteve subjekta v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja za kompleksnejše skupine bi morali organi za reševanje, kadar je to mogoče, na podlagi informacij, ki jih zagotovi pristojni organ, prilagoditi dodatno kapitalsko zahtevo nadrejene institucije v Uniji na konsolidirani ravni skupine, da bi odražala, da nekatera tveganja ali elementi tveganja, ki jih zajema navedena dodatna kapitalska zahteva, niso pomembni za zadevno skupino v postopku reševanja, na primer zaradi njihove narave ali geografske lokacije. Organi za reševanje bi morali, kadar je to mogoče, na podlagi informacij, ki jih zagotovi pristojni organ, tudi prilagoditi to zahtevo, da bi upoštevali, da se nekatera tveganja ali elementi tveganja skupine v postopku reševanja v navedeni zahtevi ne odražajo v celoti ali so v njej pobotani, vendar so kljub temu pomembni za skupino

v postopku reševanja. Vse prilagoditve bi morale temeljiti na informacijah, ki jih zagotovijo zadevni pristojni organi, kadar so te na voljo, saj so ti organi odgovorni za ocenjevanje tekočih tveganj, ki so jim izpostavljeni subjekti v skupini. Kadar takšne prilagoditve niso mogoče, bi moral organ za reševanje pri oceni dodatnih kapitalskih zahtev subjekta v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja uporabiti neprilagojeno dodatno kapitalsko zahtevo nadrejene institucije v Uniji na konsolidirani ravni skupine.

- (8) Stopnja varovalnega kapitalskega blažilnika se med institucijami ne razlikuje. To stopnjo bi bilo zato treba uporabiti kot oceno varovalnega kapitalskega blažilnika subjekta v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja.
- (9) Da bi se odražala načrtovana struktura skupine po izvedbi preferenčne strategije reševanja, bi se morale zahteve po blažilniku, namenjene obravnavanju sistemskega tveganja, in sicer blažilniku za globalne sistemsko pomembne institucije, blažilniku za druge sistemsko pomembne institucije in blažilniku sistemskih tveganj, samodejno šteti za enake zahtevam, določenim za subjekt, ki je v smislu zneska skupne izpostavljenosti tveganju najbližji skupini v postopku reševanja.
- (10) V skladu s točko (a)(iii) prvega pododstavka člena 45c(3) Direktive 2014/59/EU je znesek za dokapitalizacijo znesek, s katerim lahko skupina v postopku reševanja po reševanju znova vzpostavi skladnost z, med drugimi zahtevami, dodatno kapitalsko zahtevo na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije za reševanje. V skladu s sedmim pododstavkom člena 45c(3) Direktive 2014/59/EU mora biti znesek, potreben za zagotovitev, da lahko subjekt v postopku reševanja v ustreznem obdobju po reševanju ohrani zadostno zaupanje trga, enak zahtevi po skupnem blažilniku, ki se uporablja po uporabi instrumentov za reševanje, zmanjšan za proticiklični kapitalski blažilnik. Znesek za dokapitalizacijo, vključno z zneskom, potrebnim za ohranitev zaupanja trga, je del minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter se lahko v skladu z odstavkoma 3 in 7 člena 45c Direktive 2014/59/EU prilagodi navzdol ali navzgor, da odraža spremembe skupine v postopku reševanja po uporabi instrumentov za reševanje. V skladu s tem bi bilo treba oceniti le dodatne kapitalske zahteve in zahteve po skupnem blažilniku, ki se uporabljajo za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja in ki se uporabljajo za umerjanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Vendar ta ocena pri določanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu z Direktivo 2014/59/EU ne bi smela posegati v morebitne prilagoditve zneska za dokapitalizacijo, vključno z zneskom, potrebnim za ohranitev zaupanja trga.
- (11) Ta uredba temelji na osnutku regulativnih tehničnih standardov, ki ga je Komisiji predložil Evropski bančni organ.
- (12) Evropski bančni organ je opravil javna posvetovanja o osnutku regulativnih tehničnih standardov, na katerem temelji ta uredba, analiziral morebitne povezane stroške in koristi ter zaprosil za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Ocena dodatne kapitalske zahteve

1. Če za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja ni veljala dodatna kapitalska zahteva iz člena 104a Direktive 2013/36/EU, organi za reševanje to zahtevo ocenijo v skladu z odstavki 2 do 7 za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti subjekta v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

2. Kadar se znesek skupne izpostavljenosti tveganju subjekta v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja za 5 % ali manj razlikuje od zneska skupne izpostavljenosti tveganju nadrejene institucije v Uniji na konsolidirani ravni skupine, organi za reševanje uporabijo dodatno kapitalsko zahtevo, naloženo nadrejeni instituciji v Uniji na konsolidirani ravni skupine, kot oceno te zahteve za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti subjekta v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja.

3. Organi za reševanje kot oceno dodatne kapitalske zahteve subjekta v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja uporabijo dodatno kapitalsko zahtevo subjekta, ki predstavlja največji delež konsolidiranega zneska skupne izpostavljenosti tveganju skupine v postopku reševanja, kadar velja vse od naslednjega:

- (a) znesek skupne izpostavljenosti tveganju subjekta v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja se za več kot 5 % razlikuje od zneska skupne izpostavljenosti tveganju nadrejene institucije v Uniji na konsolidirani ravni skupine;
- (b) znesek skupne izpostavljenosti tveganju subjekta v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja je enak posameznemu znesku skupne izpostavljenosti tveganju subjekta, ki predstavlja največji delež konsolidiranega zneska skupne izpostavljenosti tveganju skupine v postopku reševanja, ali se od njega razlikuje za manj kot 5 %;
- (c) dodatna kapitalska zahteva subjekta, ki predstavlja največji delež konsolidiranega zneska skupne izpostavljenosti tveganju skupine v postopku reševanja, je večja od nič.

4. Kadar se odstavka 2 in 3 ne uporabljata in se za nobenega od subjektov, ki so del skupine v postopku reševanja, ne uporablja dodatna kapitalska zahteva, ki je višja od dodatne kapitalske zahteve, naložene nadrejeni instituciji v Uniji na konsolidirani ravni skupine, organi za reševanje kot oceno dodatne kapitalske zahteve subjekta v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja uporabijo dodatno kapitalsko zahtevo, naloženo nadrejeni instituciji v Uniji na konsolidirani ravni skupine, pri čemer upoštevajo prilagoditve iz člena 2.

5. Kadar se odstavka 2 in 3 ne uporabljata in se za enega ali več subjektov, ki so del skupine v postopku reševanja, uporablja dodatna kapitalska zahteva, ki je višja od dodatne kapitalske zahteve, naložene nadrejeni instituciji v Uniji na konsolidirani ravni skupine, organi za reševanje kot oceno dodatne kapitalske zahteve subjekta v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja uporabijo višjo od naslednjih:

- (a) dodatno kapitalsko zahtevo, naloženo nadrejeni instituciji v Uniji na konsolidirani ravni skupine, pri čemer upoštevajo prilagoditve iz člena 2;
- (b) vsoto produktov dodatnih kapitalskih zahtev subjektov v skupini v postopku reševanja in zadevnih posameznih zneskov skupne izpostavljenosti tveganju teh subjektov, deljeno z vsoto posameznih zneskov skupnih izpostavljenosti tveganju navedenih subjektov.

6. Če se subjektu na posamični podlagi ne naloži nobena dodatna kapitalska zahteva, je za namene točke (b) odstavka 5 dodatna kapitalska zahteva tega subjekta enaka nič.

7. Za namene tega člena se znesek skupne izpostavljenosti tveganju izračuna v skladu z odstavkoma 3 in 4 člena 92 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter na posamični ali konsolidirani podlagi, kot je ustrezno.

Člen 2

Prilagoditve ocene dodatne kapitalske zahteve

1. Organi za reševanje na podlagi informacij, ki jih zagotovi zadevni pristojni organ, za namene člena 1(4) in točke (a) člena 1(5) prilagodijo svojo oceno dodatne kapitalske zahteve subjekta v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja v naslednjih primerih:
 - (a) nekatera tveganja ali elementi tveganja, za kritje katerih je pristojni organ nadrejeni instituciji v Uniji na konsolidirani ravni v skladu s členom 104a Direktive 2013/36/EU naložil dodatno kapitalsko zahtevo, niso prisotni v zadevni skupini v postopku reševanja;
 - (b) nekatera tveganja ali elementi tveganja, za kritje katerih pristojni organ nadrejeni instituciji v Uniji na konsolidirani ravni skupine v skladu s členom 104a Direktive 2013/36/EU ni naložil nobene dodatne kapitalske zahteve, so prisotna v zadevni skupini v postopku reševanja.
2. Prilagoditve iz odstavka 1 se ne izvedejo, če organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom in ob upoštevanju informacij, ki jih je predložil ta pristojni organ, oceni, da ni znatnega tveganja v zvezi s subjekti ali dejavnostmi skupine, ki niso del skupine v postopku reševanja.

Člen 3

Metodologija za oceno zahteve po skupnem blažilniku za subjekte v postopku reševanja

1. Ocena zahteve po skupnem blažilniku za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja je vsota zahtev po blažilniku iz člena 129(1), odstavkov 4 in 5 člena 131 ter člena 133(4) Direktive 2013/36/EU, kot je ustrezno, ocenjenih v skladu z odstavki 2 do 4 tega člena.
2. Organi za reševanje kot oceno zahteve po varovalnem kapitalskem blažilniku iz člena 129(1) Direktive 2013/36/EU za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja uporabijo zahtevo po varovalnem kapitalskem blažilniku, ki se naloži nadrejeni instituciji v Uniji na konsolidirani ravni skupine.
3. Če je subjekt v postopku reševanja tudi nadrejeno podjetje v Uniji, organi za reševanje kot oceno zahteve po blažilniku za globalno sistemsko pomembno institucijo (v nadaljnjem besedilu: GSPI) iz člena 131(4) Direktive 2013/36/EU za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja uporabijo zahtevo po blažilniku za GSPI, ki velja za nadrejeno institucijo v Uniji na konsolidirani ravni skupine.
4. Organi za reševanje kot oceno zahteve po blažilniku za druge sistemsko pomembne institucije (v nadaljnjem besedilu: DSPI) iz člena 131(5) Direktive 2013/36/EU za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja uporabijo zahtevo glede blažilnika za DSPI, naloženo nadrejeni instituciji v Uniji na konsolidirani ravni skupine. Če je bila zahteva po blažilniku za DSPI določena tudi na drugi ravni konsolidacije kot na ravni skupine, organi za reševanje kot oceno te zahteve uporabijo zahtevo po blažilniku za DSPI, določeno na ravni konsolidacije, ki je v smislu zneska skupne izpostavljenosti tveganju najbližja skupini v postopku reševanja.
5. Organi za reševanje kot oceno zahteve po blažilniku sistemskih tveganj iz člena 133(4) Direktive 2013/36/EU za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja uporabijo zahtevo po blažilniku sistemskih tveganj, ki se naloži nadrejeni instituciji v Uniji na konsolidirani ravni skupine. Če je bil blažilnik sistemskih tveganj določen tudi na drugi ravni konsolidacije kot na ravni skupine, organi za reševanje kot oceno te zahteve uporabijo zahtevo po blažilniku sistemskih tveganj, določeno na ravni konsolidacije, ki je v smislu zneska skupne izpostavljenosti tveganju najbližja skupini v postopku reševanja.

*Člen 4***Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 26. marca 2021

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN
